

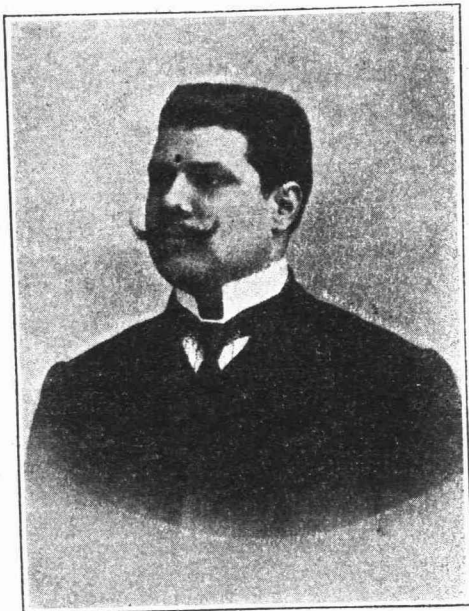
❖ ΕΘΝΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ❖

*

ΜΑΖΙ με τὸ αἷμα τῶν ἡρώων ἐκδικητῶν τῆς μεγάλης φυλῆς μας καὶ τῶν μυθικῶν τιμωρῶν τῶν ἀγρίων Βουλγάρων, τὸ ὁποῖον ἐπότησε δαφυλῶς τὰ ἱερὰ χῶματα τῆς Μακεδονίας, καὶ ἄλλων τέχνων, πλέον ἡρώων ἐκείνων, τῆς φιλάτης πατρίδος σπνανεμίχθη τὸ αἷμα, ἵνα ὁμοῦ ἐν συνδυασμῷ ὑπερόχων θυσιῶν καλύψωσι τὴν σημαίαν τῆς Ἑλλάδος με δάρνας τροπαίων καὶ δόξης. Διότι ἐὰν οἱ γενναῖοι στρατιῶται ἔπεσαν ἐνδόξως εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν με τὸ ὄπλον εἰς τὰς χεῖρας ἀγερόχως προσατενίζοντες τὸν ἐχθρόν, ἐκείνοι ὅμως πλήρεις ταπεινώσεων καὶ ἐν μέτῳ ἀφαντάττων βασιάνων προσέφερον ἑαυτοὺς ὀλοκαυτώματα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος.

Ἐπάνω λοιπὸν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος τοῦ ἡλικίας ὁ ἀείμνητος **Νέστορ**, ἐπέπρωτο καὶ αὐτὸς νὰ προσφέρει ἑαυτὸν ἐλάχιστον θῦμα εἰς τὴν ζοροισαίαν ἐθνικὴν ἐκατόμβην.

Ἀπὸ μικρῆς ἡλικίας προσκολληθεὶς εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ πατρὸς του ἐν τῷ φαρμακεμπορείῳ, ταχέως ἦλθεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 1900, ὅπου μετὰ λαμπρᾶς σπουδᾶς ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Φαρμακευτικῆς μετὸν βαθμὸν ἀρίστα καὶ εἶτα τὴν ἁδειάν του μετὸν ἴδιον βαθμὸν.

ΝΕΣΤΩΡ Σ. ΦΟΚΑΣ

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του διεφύθμισε τὴν ἐργασίαν τοῦ πατρὸς του καὶ ἀνεκαίνισεν αὐτὴν τελείως, καταστήσας τὸ φαρμακεμπορεῖον καὶ φαρμακεῖον αὐτοῦ ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος τὰ μόνα εἰς τὸ εἶδος τῶν καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀντιζὴν Θράκην.

Ἡ τοιαύτη αὐτοῦ θαυμασιὰ ἐπαγγελματικὴ δραστηριότης, δὲν ὑπέστησεν οὐδαμῶς τῆς ἐτέρας Ἑθνικῆς καὶ κοινωνικῆς του μεγάλης χρησιμότητος.

Δι' ὃ πολλάκις καὶ Πρόεδρος διαφόρων Σωματείων καὶ εὐεργετικῶν Συλλόγων ἐξελέγη καὶ Ἐφορος τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως Σερρών καὶ τῶν ἄλλων εὐαγῶν κοινοτικῶν ἰδρυμάτων ἐχορημάτισε, μετὰ ζήλου ἐπιτελέσας τὸ καθήκον, ὅπερ ἡ πολιτεία τῆς πατρίδος του ἐκτιμῶσα τὰ προσόντα αὐτοῦ

τοσάκις ἐκθύμως ἀνέθηκεν αὐτῷ. Ἐσχάτως δὲ ὑπὸ τὴν βέβηλον καὶ ἀπαισιάν διὰ τὰ χρονικά τῶν Σερβῶν Βουλγαρικὴν κατοχὴν τὰ μάλιστα συντέεινε διὰ τῆς ἐπιρροῆς του καὶ τῶν σχέσεών του εἰς τὴν ἀνακούφισιν τοῦ καταδυναστευομένου πληθυσμοῦ καὶ ἀσμένως ἔσπευσε νὰ συμμετάσχη μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας ζωῆς, ὥς ὁ τραγικὸς θάνατός του μαρτυρεῖ, τῆς ἐν Ἀθήναις μεταβάσεως κατὰ Μάρτιον τοῦ 1913 Ἐπιτροπῆς τῶν Σερβῶν, ὅπως συνηγορήσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ τῷ Βασιλεῖ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος του.

Καὶ ἐνῶ πλήρης ἐλπίδων ἐπανήλθε καὶ προσεπάθησε νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἀπογοητευμένους τότε συμπολίτας του, μοιραίως πρῶτος αὐτὸς ἔπεσε θύμα τῆς αἰμοβορίας τῶν Βουλγάρων. Διότι ὅτε οἱ Βούλγαροι ἐμάνθανον τὴν αἰσχροὴν αὐτῶν ἦταν ἐν **Κιλκίς** καὶ **Λαχανῆ** καὶ ἔβλεπον ὅτι τὰ ἐδάφη, ἅτινα ἐκωποῦντο διὰ τόσων ἐγκλημάτων ἔφευγον ἀπὸ τὰς χεῖρας των, ἠθέλησαν τελευταῖον νὰ συμπληρώσωσι τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς. Καὶ τὴν 22αν Ἰουνίου 1913 ἀπατηλῶς συνέλαβον εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης τοὺς προκρίτους καθὼς καὶ ἐν Σέρβιαις ἐπὶ τοιοῦτους ἐν οἷς καὶ τὸν πολῦτιμον **Νέστορα Φωκᾶν**, καὶ ὑποβαλόντες αὐτοὺς εἰς τὰς φρικτωτέρας τῶν βατάνων, ἀρῆξαν εἰς τὰ σώματά των ἐντελῶς παραμορφωμένα ἀπὸ τοὺς λογιχοίμους καὶ τὰς κακώτερας εἰς τὰ στενὰ τῆς **Κρέδνας**, ἐνθα ἀνευρέθησαν καὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ προελαύνοντος νικηφόρου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τὴν 9ην Ἰουλίου 1913 καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ, εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος, ὅπερ με τὸ ἑαυτῶν αἷμα καθηγίασαν.

Ἀς ἀναπύεται ἡσυχῶς εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Μακεδονίας καὶ ἃς χαίρει ἐκεῖ εἰς τὰς οὐρανίους ἐκτάσεις ἡ γενναία καὶ ἀγγελικὴ ψυχὴ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πατριώτου καὶ εὐγενοῦς θύματος τῆς Βουλγαρικῆς θηριωδίας, βλέπουσα τοὺς μύχθους καὶ ἀγῶνας του ἱκανοποιουμένους καὶ τοὺς φιλτάτους προαιωνίους πόθους ἐκπληρωμένους, τὴν Ἑλλάδα ἀληθῶς μεγαλυνθεῖσαν καὶ τὴν Πατρίδα ἀπελευθερωθεῖσαν τοῦ ἀφορήτου τυραννικοῦ ζυγοῦ.

✱ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΗΡΩΪΚΟΥΣ ΘΑΝΑΤΟΥΣ ✱

 Ἡ ἀληθεὺς τίτλος εὐγενείας τῶν οἰκογενειῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀρχίζουν παρὰ ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους. Μία ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν δὲ οἰκογενειῶν ἡ ὁποία δικαιοῦται τῶν τίτλων αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ **Σκίππ**. Ἀπὸ «**Τ'** **Ἀπομνημονεύματα**» τοῦ **Μακρυγιάννη**, τὰ ὁποῖα ἐσώθησαν καὶ αὐτὰ καὶ εἶδον τὸ φῶς χάρις εἰς τὸν **κ' Ι. Βλαχογιάννην**, καὶ ἀπὸ ἄλλα ἀνέκδοτα χειρόγραφα, μανθάνομεν ἤδη ὅτι ὁ **Καπετὰν Γιωργῆς Σκίππ**, κατελθὼν ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα τὸ **Φράσσαρι**, μὲ ἄλλους **Σουλωτάς** καπεταναίους, καθὼς καὶ μὲ τὸν **Μάρκον Μπόδαρην**, ἔλαβεν ἐνεργὸν καὶ ἐνδοξον μέρος καθ' ὅλην τὴν Ἐπανάστασιν καὶ ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ **Μεσολογγίου**.

Ἐννέα ψυχὰς τῆς οἰκογενείας **Σκίππ** ἐχάθησαν διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἀπὸ ἐξ αὐτῶν, μικρὰ κόρη τοῦ **Καπετὰν Γιωργῆ**, εὐρίσκοντο κατὰ τὴν πολιορκίαν εἰς τὸ **Μεσολόγγι**. Ὁ γενναῖος ὁπλαρχηγὸς βλέπων, ὅτι ἐγγίζει ἡ πτώσις τῆς πολιορκουμένης πόλεως καὶ ἐτοιμαζόμενος διὰ τὴν ἡρωϊκὴν καὶ ἀθάνατον ἐξοδὸν, ἀπεφάσισε νὰ φονεύσῃ διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν τὰς δύο μικρὰς του κορασίδας διὰ νὰ μὴ